

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den
21 december 2015 – Agnieška Anisimovienė med flera**

(Mål C-688/15)

(2016/C 106/20)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Agnieška Anisimovienė med flera

Övriga parter i förfarandet: AB bankas "Snoras", i likvidation; VĮ "Indėlių ir investicijų draudimas"; AB "Šiaulių bankas", som övertagit AB bankas "FINASTA" s rättigheter och skyldigheter

Tolkningsfrågor

1. Ska insättningsdirektivet⁽¹⁾ tolkas så att medel, som med en persons samtycke debiterats på ett konto eller som överförs eller betalats av dessa personer själva till ett konto som öppnats i ett kreditinstituts namn hos ett annat kreditinstitut, kan anses vara en insättning enligt det direktivet?
2. Ska artiklarna 7.1 och 8.3 i insättningsdirektivet i förening tolkas så, att en betalning på grund av insättningsgarantin upp till det belopp som anges i artikel 7.1 ska ske till varje person vars fordran kan fastställas före den dag då ett sådant konstaterande görs eller ett sådant avgörande meddelats som anges i artikel 1.3 i) och ii) i insättningsdirektivet?
3. Har vid tillämpningen av insättningsdirektivet definitionen av en "normal banktransaktion" betydelse för tolkningen av begreppet insättning som ett tillgodohavande som är ett led i banktransaktioner? Ska den definitionen också beaktas vid tolkningen av begreppet insättning i den nationella lagstiftning som införlivat insättningsdirektivet?
4. Om den tredje frågan besvaras jakande, hur ska begreppet normal banktransaktion som används i artikel 1.1 i insättningsdirektivet förstås och tolkas:
 - (a) vilka banktransaktioner ska anses vara normala eller vilka kriterier ska tillämpas vid avgörandet av huruvida en viss banktransaktion är normal?
 - (b) ska begreppet normal banktransaktion bedömas med beaktande av de utförda banktransaktionernas syfte eller av parterna mellan vilka sådana banktransaktioner äger rum?
 - (c) ska beskrivningen i insättningsdirektivet av en insättning som ett tillgodohavande som är ett led i normala banktransaktioner tolkas så att den avser endast fall där samtliga transaktioner som medför ett sådant tillgodohavande anses vara normala?
5. För det fall medel inte omfattas av definitionen av en insättning enligt insättningsdirektivet men medlemsstaten har valt att införliva insättningsdirektivet och investerardirektivet⁽²⁾ i nationell lagstiftning på ett sådant sätt att medel som insättaren har anspråk på som grundas på ett kreditinstituts skyldighet att tillhandahålla investeringstjänster också anses som en insättning, kan skyddet för insättningar tillämpas endast efter det att det avgjorts att kreditinstitutet i ett särskilt fall agerade som ett värdepappersföretag och medel överfördes till det för att bedriva investeringsverksamhet i den mening som avses i investerardirektivet och MiFID⁽³⁾?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EGT L 135, s. 5; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 227)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, s. 22).

⁽³⁾ Europa Parlamentets och Rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, s. 1).